

[Rønholt]

ugunst for de virksomheder, som er gode og veldrevne, og som beskæftiger mange mennesker i gode job, ville beskæftige sig med spørgsmål af mere almengyldig værdi.

Som jeg har sagt i en tidligere ordførertale i dag, vil vi ikke indrette lovgivningen med det formål, at der skal kunne opnås skattemæssige spekulationsgevinster. Men der må i lovgivningen nødvendigvis være en smidighed eller en frihed fra millimeternøjagtig regulering, som vi må acceptere kan give en særstilling for nogle få. Hvis det viser sig, at millimeternøjagtigheden er for stor, er vi de første til at gå ind for ændringer, som lukker den unøjagtighed, som da nærmere må beskrives som et hul i loven. At beskrive den nuværende situation, som SF ønsker at lovgive om, som et hul, er efter Det Konservative Folkepartis holdning helt overdrevet.

Vi skal med disse bemærkninger afvise lovforslaget.

Peter Brixtofte (V):

Jeg ønsker ikke på nogen måde at forlænge debatten og vil bare sige, at Venstre bakker fuldt ud op om de synspunkter, skatteministeren har lagt frem. Det var – for at bruge hr. Jens Thofts udtryk – til ug. Og med de gode begrundelser kan man roligt afvise dette forslag.

Ole Donner (FP):

Jeg kan på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi ikke kan støtte SF's lovforslag, og begrundelsen er den samme, som skatteministeren og hr. Peter Brixtofte har fremført.

Bente Juncker (CD):

CD kan heller ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Med fare for at skabe stor monotoni i forsamlingen vil jeg gentage, hvad de tidligere ordførere har sagt: Det Radikale Venstre kan heller ikke støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg må også bedrøve hr. Jens Thoft med Kristeligt Folkepartis manglende støtte.

Jens Thoft (SF):

Ja, jeg skal erkende, at min arrigskab over, at jeg ikke fik noget, der bare lignede et flertal for

forslaget – idet jeg skal skynde mig at takke fru Anne-Marie Meldgaard – ville jo have været meget større, hvis ikke ministeren havde fortalt mig, at det er helt uden betydning. Det er jo da godt nok, hvis forslaget er uden betydning; så er skaden ved, at jeg ikke kan få det vedtaget, selvfølgelig til at leve med, det skal jeg da erkende.

Men nu er det her ikke en »Sukkerfabrik Nykøbing-sag«, hvor ministeren den ene dag siger, at det er uden betydning, og den næste dag finder ud af, at det havde temmelig megen betydning alligevel; men så er det desværre bare for sent for Folketinget at komme ind med forslag. Nu ligger forslaget i det mindste på bordet, og jeg vil da rose mig af, at vi har været i god tid. Vi har været før ministeren; men det var nu, fordi ministeren havde bebudet, at regeringen ville komme med sådan et forslag, og det ville vi gerne sikre i opløbet.

Vi har med Statsanstalten set, hvordan man kan gøre det, og det finder vi uhensigtsmæssigt. Men skatteministeren fastslår altså, at forslaget ikke har betydning for hovedparten af de gensidige selskaber, og at det kun er et enkelt, lille selskab, der er omfattet. Hvis det er tilfældet, så synes jeg fortsat, det bør vedtages, men så er den samfundsmæssige skade ved, at det ikke bliver vedtaget, selvfølgelig tilsvarende mindre.

Hr. Rønholt bebrejdede SF, at vi ville skaffe flere kroner i kassen, og det er jo da rart at høre, for nu har hr. Rønholt gået og skældt SF ud over, at vi brugte alting to gange. Nu er hr. Rønholt da holdt op med den klagesang. Nu skal vi skældes ud for at ville have kroner i kassen. Er der ikke det ene galt, så er der selvfølgelig det andet galt. Men jeg undrer mig alligevel lidt, hr. Rønholt, for hvis forslaget er uden samfundsmæssig betydning, og hvis det i øvrigt ikke rammer de selskaber, som det har til hensigt at ramme, hvorfor så holde så stor en tale?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.